

Het lijdensverhaal volgens Lucas 22,1-23,56

- 22,1 Het feest van de ongezuurde broden, dat Pascha wordt genoemd, naderde.
2 De hogepriesters en de schriftgeleerden zochten hoe ze hem zouden ombrengen, want zij vreesden het volk.
3 Satan dan ging naar binnen bij Judas, die Iskariot genoemd wordt, die uit het getal van de twaalf was.
4 Na te zijn weggegaan besprak hij met de hogepriesters en soldaten hoe hij hem aan hen zou overleveren.
5 Zij verblijdden zich hierover en kwamen tot overeenstemming om hem geld te geven.
6 Hij stemde daarmee in en zocht een goede gelegenheid om hem over te leveren, zonder menigte, aan hen.
- 7 De dag van de ongezuurde broden dan kwam waarop het Pascha moest worden geslacht.
8 Hij zond Petrus en Johannes weg, na gezegd te hebben:
    'Gaat, bereid ons het Pascha opdat wij dat [straks] kunnen eten.'
- 9 Die dan zeiden hem:
    'Waar wilt u dat wij dat bereiden?'
- 10 Die dan zei hun:
    'Zie, als jullie de stad zijn binnengegaan, zal jullie een mens tegemoetkomen die een kruik water draagt; volgt hem naar het huis waar hij naar binnen gaat.
- 11 Jullie zult de huisbaas van het huis zeggen:
    'U zegt de meester:
        'Waar is de uitspanning, alwaar ik het Pascha met mijn leerlingen kan eten?''
- 12 Diegene zal jullie een grote bovenzaal tonen, kant en klaar; bereidt het daar!''
- 13 Toen ze dan weggegaan waren, vonden zij zoals hij hun gezegd had en bereidden het Pascha.
- 14 Toen het uur geschiedde, ging hij aanliggen, en de apostelen met hem.
- 15 Hij zei tot hen:
    'Ik heb zeer begeerd dit Pascha te eten met jullie vóór mijn lijden,
- 16 want ik zeg jullie dat ik dat zeker niet zal eten tot wanneer het vervuld is in het koninkrijk van God.'
- 17 Na een beker aangenomen te hebben, en de dankzegging uitgesproken te hebben, zei hij:
    'Neemt deze, en deelt hem rond onder jullie,
- 18 want ik zeg jullie dat ik zeker niet zal drinken vanaf nu, van het voortbrengsel van de wijnstok, totdat het koninkrijk van God gekomen is.'
- 19 Na een brood genomen te hebben, en de dankzegging uitgesproken te hebben, brak hij het

- en gaf het hun,
zeggend:
‘Dit is mijn lichaam
dat voor jullie gegeven wordt.
Doet dit tot mijn gedachtenis.’
- 20 De beker evenzo, nadat maaltijd gehouden was,
zeggend:
‘Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed,
die voor jullie uitgegoten wordt.
- 21 Doch zie, de hand van die mij overlevert is met mij aan tafel,
22 omdat de Mensenzoon naar hetgeen bepaald is, gaat.
Doch wee die mens, door wie hij wordt overgeleverd!’
- 23 Zij begonnen met elkaar te debatteren
over: wie toch uit hen het zou zijn die dit zou verrichten.
- 24 Er ontstond evenwel ook een dispuut onder hen
over: wie van hen meent de grootste te zijn.
- 25 Hij dan zei:
‘De koningen van de volkeren oefenen heerschappij uit over hen,
en hun gezagsdragers worden weldoeners genoemd.
- 26 Jullie echter niet alzo,
maar de grootste onder jullie moet als de kleinste worden
en de leidinggevende als degene die dient.
- 27 Want wie is de grootste?
Degene die aanzit of die dient?
(Is het) niet degene die aanzit?
Ik in jullie midden evenwel ben als degene die dient.
- 28 Jullie dan zijn degene die met mij geweest bent in mijn verzoeken.
- 29 Ik verbind aan jullie,
zoals aan mij mijn Vader verbond, het koninkrijk,
30 opdat jullie eet en drinkt aan mijn tafel in het koninkrijk.
Jullie zult zitten op tronen,
de twaalf stammen van Israël oordelend.
- 31 Simon, Simon,
zie, de satan vroeg met nadruk om jullie te zeven als de tarwe.
32 maar ik smeekte over je
dat je vertrouwen niet zou uitvallen.
En jij, wanneer jij je omgekeerd hebt,
versterk je broeders.’
- 33 Die dan zei hem:
‘Heer, met u ben ik bereid
om én in gevangenschap én tot de dood te gaan.’
- 34 Die dan zei:
‘Ik zeg je, Petrus:
“Heden zal de haan zijn stem niet verheffen
voordat jij driemaal geloochend hebt dat je mij kent.”’
- 35 Hij zei hun:
‘Toen ik jullie wegzond zonder geldbeurs en mantel en schoenen,
hebben jullie geen gebrek gehad?’
- Die dan zeiden:
‘Aan helemaal niets!’
- 36 Die dan zei hun:
‘Maar nu,
hij die een geldbeurs heeft, drage die,
desgelijks ook een mantel.
Hij die niet heeft, verkope zijn kleed en kope een zwaard,
37 want ik zeg jullie:
dit wat geschreven staat, moet voleindigd worden door mij,

- en wel: *en met wettelozen wordt hij gerekend,*
want ook dat over mij heeft een voleinding.’
- 38 Die dan zeiden:
‘Heer, zie zwaarden zijn hier, twee.’
Die dan zei hun:
‘Het is genoeg.’
- 39 Hij ging [de uitspanning] uit
en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg.
Ook zijn leerlingen dan volgden hem.
- 40 Toen hij ter plaatse was aangekomen,
zei hij tegen hen:
‘Bid dat jullie niet in beproeving komen.’
- 41 Hij trok zich terug van hen, ongeveer een steenworp,
en bad, geknield,
zeggend:
- 42 ‘Vader, als u wilt,
neem dan deze beker van mij weg,
doch laat niet mijn wil, maar de uwe geschieden.’
- 43 [[Aan hem verscheen een bode uit de hemel om hem kracht te geven.
44 Overvallen door doodsangst, bad hij ferventer.
Zijn zweet werd als bloeddruppels die ter aarde vielen.]]
- 45 Na zijn gebed opgestaan en bij de leerlingen gekomen,
vond hij hen, van verdriet in slaap gevallen.
- 46 Hij zei tegen hen:
‘Wat slapen jullie?
Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.’
- 47 Terwijl hij nog spreekt, zie een menigte.
De [eerder] genoemde Judas, één van de twaalf, ging voor hen uit.
Hij naderde tot Jezus om hem te kussen.
- 48 Jezus dan zei tegen hem:
‘Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?’
- 49 Toen zij die rondom hem stonden, zagen wat er ging gebeuren,
zeiden ze:
‘Heer, als wij er met het zwaard op slaan?’
- 50 Eén van hen sloeg de dienaar van de hogepriester
en sloeg hem zijn oor af, het rechter.
- 51 Jezus dan zei ten antwoord:
‘Laat dat;
tot hier!’
Hij raakte het oor aan en genas hem.
- 52 Jezus dan zei tot de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk
die op hem afgekomen waren,
zei:
‘Als tegen een misdadiger bent u uitgegaan met zwaarden en stokken.
- 53 Toen ik dagelijks met u was in de tempel,
hebt u geen hand tegen mij uitgestrekt,
maar dit is uw uur en het gezag van de duisternis.’
- 54 Ze namen hem mee en voerden hem weg,
en brachten hem naar het huis van de hogepriester.
Petrus volgde op een afstand.
- 55 Toen ze een vuur in het midden van de aula ontstoken hadden
en eromheen waren gaan zitten,
zat Petrus te midden van hen.
- 56 Een dienstmeisje dat hem bij het vuur zag zitten,

keek hem strak aan en zei:
 ‘Deze was ook met hem!’

57 Die dan loochende het,
 zeggend:
 ‘Ik ken hem niet, vrouw!’

58 Kort daarna sprak een ander die hem had gezien:
 ‘Ook jij bent één van hen!’
 Petrus dan zei:
 ‘Mens, ik ben het niet.’

59 Nadat ongeveer een uur verstreken was,
 bekrachtigde nog iemand anders dat,
 zeggend:
 ‘Waarachtig, ook deze was met hem,
 want ook hij is een Galileeër.’

60 Petrus dan zei:
 ‘Mens, ik weet niet wat je zegt.’
 Onmiddellijk, terwijl hij nog sprak, verhief een haan zijn stem.

61 De Heer, die zich omgedraaid had, keek Petrus aan.
 Toen herinnerde Petrus zich het woord van de Heer zoals hij hem dat gezegd had:
 ‘Voordat heden een haan zijn stem heeft verheven
 zul je mij driemaal loochenen.’

62 Naar buiten gegaan, weende hij bitter.

63 De mannen die hem klem hadden gezet, dreven de spot met hem
 terwijl ze hem sloegen.

64 Een kleed over hem gooiend vroegen ze,
 zeggend:
 ‘Profeteer wie het is die je geslagen heeft.’

65 Ze zeiden nog tal van andere godslasterlijke dingen tegen hem.

66 Toen het dag werd,
 kwam de raad van oudsten van het volk bijeen, hogepriesters zowel als schriftgeleerden.
 Ze leidden hem weg naar hun Sanhedrin,
 zeggend:

67 ‘Als u de gezalfde bent,
 zeg het ons dan.’
 Hij dan zei hun:
 ‘Als ik het u zeg,
 gelooft u mij toch niet.

68 Als ik een vraag stel,
 antwoordt u toch niet.

69 Vanaf nu dan zal de Mensenzoon gezeten zijn aan de rechterkant van de macht van God.’

70 Allen dan zeiden:
 ‘U bent dus de Zoon van God?’
 Hij dan sprak tegen hen:
 ‘U zegt dat ik het ben.’

71 Zij dan zeiden:
 ‘Wat hebben we nog aan getuigenis nodig?
 We hebben het immers zelf uit zijn eigen mond gehoord!’

23,1 De gehele volheid van hen, die opgestaan was, leidden hem tot Pilatus.

2 Zij begonnen hem te beschuldigen,
 zeggend:
 ‘We bevonden van deze
 dat hij ons volk misleidt,
 dat hij verhindert om afdrachten aan de keizer te geven.
 en dat hij van zichzelf zegt de gezalfde koning te zijn.’

- 3 Pilatus dan vroeg hem:
‘Bent u de koning van de Joden?’
Hij dan sprak ten antwoord:
‘U zegt het.’
- 4 Pilatus dan zei tegen de hogepriesters en de menigten:
‘Ik vind geen enkele grond voor een aanklacht in deze man.’
- 5 Die dan hielden aan,
zeggende
dat hij het volk opstookt, met zijn onderwijs over geheel Judea,
te beginnen vanaf Galilea tot hier.
- 6 Toen dan Pilatus dit hoorde,
vroeg hij of hij een Galilese man was.
- 7 Toen hij beseftte dat hij onder Herodes’ gezag viel,
stuurde hij hem naar Herodes, die in die dagen in Jeruzalem was
- 8 Herodes dan toen hij Jezus zag, verblijdde zich zeer,
want hij wilde hem sedert geruime tijd graag zien,
omdat hij veel over hem gehoord had
en hoopte een of ander teken door hem te zien geschieden.
- 9 Hij ondervroeg hem in ruime bewoordingen.
Hij dan antwoordde hem in het geheel niet.
- 10 De hogepriesters en de schriftgeleerden die erbij stonden,
brachten zware beschuldigingen tegen hem in.
- 11 Herodes met zijn soldaten, die hem verachtte
en de spot met hem dreef door hem een schitterend gewaad om te hangen.
zond hem terug naar Pilatus.
- 12 Op diezelfde dag dan werden Herodes en Pilatus bevriend met elkaar,
want voor die tijd stonden ze in vijandschap tegenover elkaar.
- 13 Pilatus dan riep de hogepriesters en de leiders en het volk bijeen
14 en zei tegen hen:
‘U hebt die mens voor mij gebracht
als iemand die het volk afkerig maakt.
En zie, toen ik hem voor uw aangezicht beoordeelde,
vond ik in die mens geen grond voor een klacht
van de zaken waarvan u hem beschuldigt.’
- 15 maar ook Herodes niet,
want hij heeft hem immers naar ons teruggestuurd.
En zie, niets dat de dood waard is, is door hem verricht.
- 16 Ik zal hem dan ook vrijlaten, na hem gezeseld te hebben.’
- 18 Met de gehele volheid dan schreeuwden ze:
‘Weg met hem;
laat ons Barabbas vrij!’
- 19 Deze laatste was in de gevangenis gegoooid.
vanwege een opstand dat in de stad had plaatsgevonden, en een moord.
- 20 Pilatus dan verhief opnieuw zijn stem tegen hen,
omdat hij Jezus wilde vrijlaten.
- 21 Die dan verhieven hun stem,
zeggend:
‘Kruisig, kruisig hem!’
- 22 hij dan zei voor de derde maal tegen hen:
‘Want wat voor kwaad heeft deze gedaan?
Ik heb geen grond voor een doodsanklacht in hem gevonden.
Ik zal hem dan ook vrijlaten, na hem gezeseld te hebben.’
- 23 Zij dan bleven aandringen met luide stem,
eisend dat hij gekruisigd zou worden,
Hun stemmen werden steeds sterker.

- 24 Pilatus bepaalde om hun eis te laten geschieden.
25 Hij liet degene vrij die wegens opstand en moord in de gevangenis was geworpen,
die ze hadden geëist,
Jezus dan leverde hij uit naar hun wil.
- 26 Toen Jezus werd weggeleid,
hielden de soldaten een zekere Simon van Cyrene aan,
die net van de akker kwam,
en legden hem het kruis op
om dat achter Jezus te dragen.
- 27 Een grote volksvolheid volgde Jezus,
en vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden.
- 28 Jezus dan, die zich naar hen omdraaide, zei:
‘Dochters van Jeruzalem, ween niet om mij.
Doch ween om jezelf en je kinderen,
29 want zie, dagen komen, waarin ze zullen zeggen:
“Gelukkig de onvruchtbaren,
en de moederschoten die niet hebben gebaard
en de borsten die niet hebben gezoegd.”
- 30 Alsdan zullen ze beginnen tegen de bergen te zeggen:
“Val op ons neer!”
en tegen de heuvels:
“Bedeck ons!”
- 31 want als zij deze dingen met het jonge hout doen,
met het verdorde hout, wat zal daarmee geschieden?’
- 32 Ook werden twee anderen boosdoeners samen met hem weggeleid
om te worden omgebracht.
- 33 Toen ze op de plaats kwamen die Schedel heet,
kruisigden ze hem daar, en de boosdoeners,
de één rechts van hem, de ander links.
- 34 [[Jezus dan zei:
‘Vader, vergeef hun,
want ze weten niet wat ze doen.’]]
Voor de verdeling van zijn kleren wierpen ze loten.
- 35 Het volk stond toe te kijken.
De leiders hoonden hem,
zeggend:
‘Anderen heeft hij gered;
laat hij nu zichzelf redden,
als hij de gezalfde van God is, de uitverkorene!’
- 36 De soldaten dan dreven de spot met hem,
door, bij hem gekomen,
hem zure wijn aan te bieden
37 en te zeggen:
‘Als u de koning van de Joden bent,
red uzelf dan!’
- 38 Ook was boven hem een opschrift aangebracht:
‘Dit is de koning van de Joden’.
- 39 Eén van de gehangen boosdoeners sprak godslasterlijk tegen hem,
zeggend:
‘Bent u niet de gezalfde?
Red uzelf dan en ons!’
- 40 De ander dan bestrafte hem en zei:
‘Vrees jij God niet,
omdat je onder dezelfde veroordeling valt?
- 41 Maar wij op rechtvaardige wijze,

- want passend voor wat wij verricht hebben, ontvangen wij die,
deze dan heeft niets misplaatst verricht.'
- 42 Hij zei:
'Jezus, gedenk mij wanneer u in uw koninkrijk komt.'
- 43 Hij zei hem:
'Ik verzeker je:
heden zal je met mij in het paradijs zijn.'
- 44 Het was reeds ongeveer het zesde uur
en het werd duister over het hele land tot het negende uur
- 45 doordat de zon uitviel.
Het voorhangsel van de tempel dan scheurde doormidden.
- 46 Jezus riep met luide stem:
'*Vader, in uw handen leg ik mijn geest.*'
Toen hij dit gezegd had,
gaf hij de geest.
- 47 Toen de centurio zag wat er gebeurd was
verheerlijkte hij God,
zeggend:
'Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!'
- 48 Allen die samengekomen waren voor dit schouwspel
en de gebeurtenissen hadden gadeslagen,
keerden terug, terwijl ze zich op de borst sloegen.
- 49 Allen die met hem bekend waren, stonden op een afstand,
ook de vrouwen die hem vanuit Galilea gevolgd waren
en die deze dingen hadden gezien.
- 50 En zie, een man met de naam Jozef,
die een raadsheer was,
een goed en rechtvaardig man,
- deze had niet ingestemd met hun besluit en de handelwijze -
die de komst van het koninkrijk van God verwachtte,
van Arimatea, een joodse stad.
- 52 Deze, bij Pilatus gekomen, vroeg om het lichaam van Jezus.
- 53 Na dat ervan afgenomen te hebben,
wikkelde hij het in een linnen kleed
en legde het in een rotsgraf waarin nog nooit iemand was gelegd.
- 54 Het was de dag van de voorbereiding
en de sabbat lichtte op.
- 55 Omdat de vrouwen die meegekomen waren uit Galilea met hem, gevolgd waren,
zagen zij de gedenkplaats en zoals zijn lichaam gelegd was.
- 56 Na hun terugkeer dan
bereidden zij specerijen en mirres.

*1 april 2025
Nico Riemersma*